

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Series Episcoporum Archiepiscoporum Et Electorum
Moguntinorum, Trevirensium Et Coloniensium**

Kolb, Gregor

Rottwilae, 1725

VD18 12054054

Præfatio Ad Lectorem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64326](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64326)

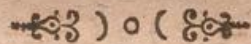

PRÆFATIO AD LECTOREM.

Tu es Petrus & super hanc Petram ædificabo Eccle-
siam meam, & portæ inferi non prævalebunt
adversus eam. Matth. 16. v. 18.

Est hoc verbi divini oraculum; est Christi Sponsi divi-
nissimi Ecclesiam sibi sponsam amoris vinculo devin-
cientis promissum fidelissimum; est Supremi quondam
in se ipso, nunc verò in Vicario suo visibilis Pastoris &
Episcopi dictum datumque Agnis atque Ovibus solatium ad spem
firmam excitandam efficacissimum; est omnia prævidentis, &
providentissimi donum Dei ædificantis Architecti præsagium ad-
versus qualvis rimas & ruinas potentissimum. Præsagium &
promissum hoc cœleste meritò videri potest datum atque serva-
tum esse non Romanæ duntaxat Ecclesiæ, sed & aliis Ecclesiis
cum Romana penitus unitis & adunatis, quarum cum plurimæ
numerentur, inter primas numeranda venit Ecclesia Germanica,
pluribus iisque principibus innixa columnis. Columnam unam
Prin-

Principem jure dicimus Moguntinam, alteram Trevirensē, huic proximam Coloniensem. Est Romana Ecclesia Mater; Romanæ Matris Ecclesiæ sunt eadem Ecclesiæ Filiæ Germanæ. Est Romana Ecclesia Mons Dei; illæ supra Montem Dei arces posita. Est Romana Ecclesia navigium Petri maximum; illæ sunt petrinæ naves minores. Dum persecutiones maximas perpessa est Mater fortissima; in persecutionibus fuerunt & Filiæ invictissima. Dum Mons Dei obsidiones sustinuit gravissimas ipse immotus & immobilis; impetus quoque vehementissimos repulerunt arces inexpugnabiles. Dum Petri navigium inter tempestates, fluctus & procellas jactatum fuit absque naufragio, non unus duntaxat Neptunus adversus Triremes Germaniæ iratum caput incassum extulit, vocatis licet in suppetias orcinis copiis, quas inter classē inimicam adornarunt tyrannis, hæresis, schisma, & scelera alia maxima vitiorum duces. Neque has leves aut breves velitationes, sed pugnas gravissimas fuisse experientia docuit. Et quidem jam primis à Nativitate Domini seculis pugnas similes pugnare cœperunt etiam Moguntia, Treviris, Colonia, & temporis successu Salisburgi, Vifuntii & Episcopatibus minoribus, tyranni veriùs quàm Principis nomine digni Duces. Tyrannis successerunt & accesserunt Simoniaci, Ariani, Eutychiani, Iconomachi, & his nostris seculis absque suo nomine notissimi, quos inter & sibi non ultimum pugnandi locum vendicavit Hübnerus cum sociis Scriptoribus & Lectoribus haud paucis, quorum arma quàm sint fortia adversus Pontifices Romanos & Cæsares, cum absque nostro vulnere exceperimus; ordo præliorum jam exigit, ut experiamur, quàm acuta sint tela aut jacula præsentia, quæ in Germaniæ Archipræsules & horum Suffraganeos contorserunt. Si victi fuerimus, victas dabimus manus: si vicerimus, devictos manu tenebimus, & propiùs in Ecclesiam Germanam, ac inde in Romanam reductos servabimus. Primo cujuscunque loco gesta Archipræsulum, Moguntini nimirum, Trevirensis

rensis & Coloniensis pauca compendiò dabimus: tum verò Reflexiones addere liceat, in quibus peramicè cum hoste pugnabimus. Cæterùm Lectorum commonitum volo, Hübneri tomulos diversa Editione typis impressos, continere paginas diversis omnino numeris notatas: unde si paginarum numeri hoc in opusculo expressi non conveniant cum Editione posteriori, conveniunt tamen cum priori, & certè cum substantia utriusque Editionis. Denique defectus typi, typographi & correctoris excusabunt facilè Lectorum peritia & patientia.

